

Hviezdny sonet

Eva Kostolányiová

V ústraní hviezd zvonením prázdnych komét,
čo ako vlak cestujú priestorom,
ničoho niet, je len tento hviezdny sonet,
strieborný zvon dá mu zvláštny tón.

Daj daj dada dydy dáj dydydydáj ...

Kto vysvetlí tichý šum hviezdnej dráhy,
čo ako dážď presýpa v sebe čas,
nikto a nič, možno ani hviezdny sonet,
aj keď mu zvon dodá zvláštny tón.

Daj daj dada dydy dáj dydydydáj ...

Dám sa niešť, ním dám sa niešť,
na jeho vlnách elektrických,
ó, dám sa niešť, tým dám sa niešť.
Kam ? Do hĺbok preč.

Odkiaľ a kam nesie prúd moje slová,
celú ma preniká ten vibrujúci tón,
ja sama som teraz rozochvený sonet
a vo mne znie celý hviezdny tón.

Ja som tón aj chór,
ja som tón aj chór,
ja som tón aj chór,
ja som tón aj chór,
ja som tón aj chór,
ja som tón aj chór,
ja som tón aj chór